

Bolvig (RV):

Det radikale venstre delte den af ministeren omtalte perlekæde af fremtrædende politikeres overraskelse over en for ensidig placering af dyrtidsfondens midler, da det kom frem, at man fra fondens ledelses side kun agtede at benytte Låne- og Sparekassen for offentligt Ansatte og Arbejdernes Landsbank. Vi gjorde opmærksom på det. Vi meddelte det til regeringen, til den højtærede minister og til dyrtidsfondens ledelse og noterede selvfølgelig med tilfredshed, at man øjensynlig lyttede til vore indsigelser, idet Privatbanken nu også benyttes. Det hilser vi med glæde og vil honorere denne imødekommedhed med at afvise det foreliggende forslag.

Jeg noterede, at ministeren omtalte muligheden for fremover at inddrage andre pengeinstitutter, og det ser vi naturligvis gerne.

Ministeren nævnte, at dyrtidsfonden kan bevilge lån til kommuner til arealerhvervelse. Det fik det radikale venstre som bekendt indført, da loven blev vedtaget i januar 1980. Men kan ministeren da forklare, hvorfor fonden ikke har bevilget sådanne lån og ifølge beretningen heller ikke har planer herom?

Arne Melchior (CD):

Det var ikke uden en vis betænkelighed, CD har tilsluttet sig dette forslag som forslagsstiller, men betænkeligheden herved blev opvejet af en endnu større betænkelighed, nemlig tingenes tilstand. Vi vil nødig tage letsindigt på disse ting, og jeg er enig i flere af de betragtninger, som ordførere har gjort heroppefra, ikke mindst hr. Bertel Haarder og hr. Lawaetz, om, at dette her slet ikke er så lille en sag. Vi har fundet det rigtigt og står ved, at det er nødvendigt at tale nærmere sammen om disse ting i udvalget, og dertil er dette forslag udmærket egnet.

Jeg vil gerne både til arbejdsministeren og til den socialdemokratiske ordfører sige, at man ikke kan operere med, hvad private fonde gør; den sammenligning duer ikke. Jeg er enig med de nævnte herrer, når jeg gang på gang har peget på, at al snak om forretningen Danmark er nonsens. Når to fører en diskussion om forholdene i samfundet – økonomiske eller andre forhold – og den ene part gør det ud fra den forudsætning, at han ser på samfundet som på et firma, som en erhvervsvirksomhed, kan den diskussion al-

drig blive nyttig, for udgangspunkterne er da så forskellige og det ene efter min mening så forkert, at diskussionen bliver værdiløs. Skal man endelig drage sammenligninger fra samfundet til nogen anden enhed og størrelse, må det blive til familien, aldrig til forretningen.

Da jeg ved, vi er enige om dette med arbejdsministeren og med socialdemokratiet, kan det på den anden side ikke nytte, at de herrer samtidig vil lege denne eksemplificering mellem, hvad samfundsmidler bruges til, hvordan de anvendes, hvordan de kontrolleres, og hvordan det sker i private fonde, virksomheder og firmaer. Det er simpelt hen et ubrugeligt argumentationssæt og vil ikke gøre drøftelsen i udvalg særlig frugtbar, hvis det er det, som man har som sit bedste skyts.

Jeg var imponeret over den siddende formands tålmodighed over for de drillerier, som arbejdsministeren i slutningen af sin tale kom ind på. Det er altid skægt at have med sjove folk at gøre, og det var morsomt, men jeg er ikke sikker på, at det var gået upåtalet hen, hvis man ikke havde været minister, eller hvis der havde siddet en anden formand under denne debat. Det kan være, jeg tager fejl.

Men arbejdsministeren gjorde sig dog skyldig i én fejl. Han sagde, at når man ikke kunne tale med personen selv, kunne man jo gisne. Jeg havde ventet, at han ville have sagt: når man ikke kan spørge personen selv, kan man spørge nogle af hans partifæller, som er til stede, og ikke mindst den person, som er ordfører for forslagsstillerne. Jeg opfatter altså ikke den omstændighed, at der står en formand for det konservative folkeparti, et ret erfarent folketingsmedlem, og et andet erfarent og lidt yngre folketingsmedlem, som en udelukkelse af alle de 19 andre, som ikke står der, men det bliver spændende at høre. Da arbejdsministeren ikke har gjort det, vil jeg gerne dreje spørgsmålet over til ordføreren for det konservative folkeparti her i dag, så vil jeg gå ud fra, at også den ballon bliver lufttom. Derfor vil jeg henstille til arbejdsministeren og socialdemokratiet at gå seriøst ind i den debat, som dette forslag har lagt op til.

Poul H. Møller (KrF):